
[2015-13-RE](#)

CAUSA 2015-13-RE

(Andrés Galindo c/ Comú d'Andorra la Vella)

Número de registre 139-2015. Recurs d'empara

Aute del 14 de juliol del 2015

BOPA núm. 56, del 29 de juliol del 2015

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 23 de març del 2015, per la representació processal del Sr. Miguel Gonzalo Andrés Galindo, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 5 de març del 2014, dictada per la Secció Administrativa de la Batllia, i contra la sentència del 21 de novembre del 2014 i l'aute del 27 de febrer del 2015, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la defensa i a la jurisdicció, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs i que reposi el recurrent en la plenitud dels seus drets mitjançant l'adopció de les mesures necessàries;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 21 d'abril del 2015;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Isidre Molas Batllori;

Antecedents

Primer

El 7 de novembre del 2011, el Sr. Miguel Gonzalo Andrés Galindo va presentar una sol·licitud al Comú d'Andorra la Vella en què demanava la incoació d'un expedient sancionador contra els promotors de l'edifici ubicat a la Baixada del Molí núm. 1 a 7.

Tant el Comú d'Andorra la Vella, com la Comissió Tècnica d'Urbanisme del Govern, en alçada, van desestimar l'obertura d'aquest expedient administratiu sancionador.

Segon

La representació processal del Sr. Miguel Gonzalo Andrés Galindo va formular, per consegüent, una demanda jurisdiccional davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles en què sol·licitava la revocació de les resolucions administratives esmentades i que s'acordés la incoació de l'expedient sancionador de referència, ja que les obres realitzades eren totalment incompatibles amb la normativa urbanística i de construcció aplicable, imposant les sancions màximes previstes per la Llei i la restitució a la legalitat vigent.

Tercer

El 5 de març del 2014, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va dictar una sentència mitjançant la qual estimava l'excepció de manca de legitimació activa oposada pels demandats en relació amb la demanda del Sr. Miguel Gonzalo Andrés Galindo i declarava que les resolucions administratives impugnades eren ajustades a Dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Quart

La representació processal del Sr. Miguel Gonzalo Andrés Galindo va interposar un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 21 de novembre del 2014, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia dictava una sentència que desestimava aquest recurs.

Cinquè

La representació processal del Sr. Miguel Gonzalo Andrés Galindo va presentar, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions per tal com considerava que s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Sisè

El 27 de febrer del 2015, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una aute

en què va acordar desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions.

Setè

El 23 de març del 2015, la representació processal del Sr. Miguel Gonzalo Andrés Galindo, va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 5 de març del 2014, dictada per la Secció Administrativa de la Batllia, i contra la sentència del 21 de novembre del 2014 i contra l'aute del 27 de febrer del 2015, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la defensa i a la jurisdicció, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Pel que fa al dret a la defensa, manifesta que la denegació sense cap justificació raonable de la pràctica de la quasi totalitat de les proves sol·licitades en primera instància, que eren de gran transcendència, va impedir que es poguessin demostrar les pretensions d'aquesta part. Aquestes proves van ser declarades impertinents per considerar-les innecessàries els tribunals ordinaris, quan, segons el parer d'aquesta part, són de gran importància. Sobre aquest punt, cita la jurisprudència del Tribunal Constitucional en què es recull que els recurrents han d'haver pogut presentar els seus arguments i les seves proves i que les jurisdiccions competents han d'haver-se pronunciat de manera independent i imparcial d'acord amb un raonament coherent i no arbitrari (sentència del 4 de juliol del 2011, recaiguda en la causa 2011-4-RE, aute del 12 d'octubre del 2009, recaigut en la causa 2009-12-RE i sentència del 10 de maig del 2011, recaiguda en la causa 2010-32-RE).

Pel que fa al dret a la jurisdicció, considera que, a més de no pronunciar-se sobre totes les qüestions plantejades, el Tribunal Superior de Justícia manifesta que el recurrent no té un interès legítim en l'objecte del procés des de la perspectiva de l'article 23 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, ja que no justifica en quina mesura es veuria afavorida la seva situació jurídica per l'estimació del recurs, ja sigui mitjançant l'obtenció d'un benefici, ja sigui perquè eviti un perjudici.

La part recurrent discrepa d'aquesta argumentació, ja que afirma la seva legitimació pel fet d'haver comprat unes unitats immobiliàries en l'edifici objecte de litigi que incompleix la normativa en la matèria i que, per tant, el seu benefici derivaria de la regularitat d'aquestes unitats o el seu perjudici derivaria de la seva irregularitat.

El Tribunal Superior de Justícia afegeix que l'acció pública ha caducat, atès que s'havia exhaurit el termini per exercir l'acció d'1 any comptat a partir de l'acabament de l'obra. Però, la part recurrent considera que aquest raonament no és coherent, al contrari és arbitrari i incongruent, ja que precisament l'apartament que va adquirir no tenia ni cèdula d'habitabilitat, perquè no estava acabat, ni constava en el certificat final de l'obra del 22 d'agost del 2009. Per demostrar aquests fets i d'altres, sol·licita que es requereixi a l'arquitecte el projecte d'instal·lacions (prova que va ser denegada per la jurisdicció ordinària).

Així mateix, aquesta part destaca que el Tribunal Superior de Justícia mateix reconeix que les infraccions molt greus no havien prescrit, cosa que podria permetre que l'Administració iniciés d'ofici les actuacions corresponents. Malgrat això, i malgrat la denúncia efectuada per aquesta part, el Comú d'Andorra la Vella no ha obert cap expedient sancionador. Així doncs, les motivacions que dóna la jurisdicció competent no entren dins la raonabilitat, ja que els seus arguments són absurds i il·lògics.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs i que reposi el recurrent en la plenitud dels seus drets mitjançant l'adopció de les mesures necessàries.

Vuitè

El 21 d'abril del 2015, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana la inadmissió a tràmit d'aquest recurs per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Pel que fa a la vulneració del dret a la defensa pel fet de la denegació de les proves sol·licitades per la part recurrent, el Ministeri Fiscal considera que aquestes proves tenen una relació evident amb el fons de la qüestió plantejada, tanmateix, són intranscendents i innecessàries, perquè el Tribunal Superior de Justícia va acollir les excepcions plantejades per les altres parts i perquè van ser resoltes *in limine*. El Ministeri Fiscal cita la jurisprudència del Tribunal Constitucional sobre aquest punt (sentència del 4 de juliol del 2011, recaiguda en la causa 2011-4-RE) i destaca que la jurisdicció ordinària va exposar i va motivar les raons d'aquesta denegació. Així mateix, destaca també que la part recurrent considera la pràctica de les proves sol·licitades com a necessària i essencial, però no n'explicita els motius.

Pel que fa a la vulneració del dret a la jurisdicció, manifesta que tant per la motivació de l'acceptació de l'excepció de legitimació activa, com per la de caducitat de l'acció, el Tribunal Superior de Justícia va donar una resposta motivada, lògica i congruent en relació amb les pretensions adduïdes per les parts.

Fonament jurídic únic

La jurisprudència reiterada d'aquest Tribunal Constitucional recorda que correspon en exclusiva als òrgans judicials de la jurisdicció ordinària l'anàlisi i la valoració de les proves, així com la selecció del dret aplicable i, en el seu cas, la determinació de les responsabilitats civils.

El Tribunal Constitucional no és una tercera instància, només és competent per examinar aquells casos en què *prima facie* pugui haver-hi dubtes sobre el contingut constitucional de la resolució judicial per possibles raons d'incoherència, d'arbitrarietat, de falta de motivació o de raonament en dret.

Tant pel que fa al primer greuge, dret a la defensa, com pel que fa al segon greuge, dret a la jurisdicció, les resolucions impugnades no són incoherents i en aquest cas no existeixen aquestes possibles raons. Per tant, el recurs no presenta rellevància constitucional.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2015-13-RE interposat per la representació processal del Sr. Miguel Gonzalo Andrés Galindo contra la sentència del 5 de març del 2014, dictada per la Secció Administrativa de la Batllia, i contra la sentència del 21 de novembre del 2014 i contra l'aute del 27 de febrer del 2015, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 14 de juliol del 2015.

Laurence Burgorgue-Larsen
Presidenta

Isidre Molas Batllori
Vicepresident

Pierre Subra de Bieusses
Magistrat

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona
Magistrat